

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 961

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 17 octombrie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
153.	— Lege pentru modificarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap	2	
984.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap	2	
★			
155.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 37/2024 privind aprobarea realizării de către Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, în colaborare cu Serviciul de Telecomunicații Speciale, a rețelei securizate de comunicații de date de arie extinsă pentru sistemul informatic „Hub de servicii MMSS-SII MMSS”, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.....	3	
986.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 37/2024 privind aprobarea realizării de către Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, în colaborare cu Serviciul de Telecomunicații Speciale, a rețelei securizate de comunicații de date de arie extinsă pentru sistemul informatic „Hub de servicii MMSS-SII MMSS”, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative	3	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 641 din 7 noiembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 130 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, precum și ale art. 5 alin. (5), art. 21 alin. (3) și ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	4–7	Decizia nr. 239 din 29 aprilie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției	7–9
		Decizia nr. 298 din 29 mai 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) și ale art. 258 alin. (1) și (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011	10–12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		1.945/1.655/2.016. — Ordin al ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului, al ministrului finanțelor și al ministrului muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2025 pentru Societatea Metrom — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului	13–15
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
		31. — Circulară privind rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în lei începând cu perioada de aplicare 24 septembrie-23 octombrie 2025	15
		32. — Circulară privind rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în euro începând cu perioada de aplicare 24 septembrie-23 octombrie 2025	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru modificarea Legii nr. 448/2006 privind protecția
și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 78, alineatul (4¹) se abrogă.**

2. **La articolul 78, alineatele (4³) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„(4³) Activitățile de vânzări și/sau intermedieri prevăzute la alin. (4²) se referă numai la produse și/sau servicii realizate parțial sau integral prin activitatea proprie a persoanelor cu handicap angajate și oferite de către o altă unitate protejată autorizată potrivit dispozițiilor prezentei legi.

(5) Controlul respectării prevederilor alin. (2) și (3) se face de către organele fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

SORIN-MIHAI GRINDEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

MIHAI COTEȚ

București, 16 octombrie 2025.

Nr. 153.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru modificarea
Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor
persoanelor cu handicap**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 16 octombrie 2025.

Nr. 984.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 37/2024
privind aprobarea realizării de către Ministerul Muncii
și Solidarității Sociale, în colaborare cu Serviciul de
Telecomunicații Speciale, a rețelei securizate de comunicații
de date de arie extinsă pentru sistemul informatic
„Hub de servicii MMSS-SII MMSS”, precum și pentru
modificarea și completarea unor acte normative**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 37 din 28 august 2024 privind aprobarea realizării de către Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, în colaborare cu Serviciul de Telecomunicații Speciale, a rețelei securizate de comunicații de date de arie extinsă pentru sistemul informatic „Hub de servicii MMSS-SII MMSS”, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, adoptată în temeiul art. 1 pct. IV din Legea nr. 187/2024 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 869 din 29 august 2024.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

SORIN-MIHAI GRINDEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

MIHAI COTEȚ

București, 16 octombrie 2025.
Nr. 155.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 37/2024 privind aprobarea realizării de către
Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, în colaborare cu
Serviciul de Telecomunicații Speciale, a rețelei securizate de
comunicații de date de arie extinsă pentru sistemul informatic
„Hub de servicii MMSS-SII MMSS”, precum și pentru
modificarea și completarea unor acte normative**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 37/2024 privind aprobarea realizării de către Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, în colaborare cu Serviciul de Telecomunicații Speciale, a rețelei securizate de comunicații de date de arie extinsă pentru sistemul informatic „Hub de servicii MMSS-SII MMSS”, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 16 octombrie 2025.
Nr. 986.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 641

din 7 noiembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 130 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, precum și ale art. 5 alin. (5), art. 21 alin. (3) și ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 130 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, precum și ale art. 5 alin. (5), art. 21 alin. (3) și ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată, din oficiu, de instanța judecătorească în Dosarul nr. 15.093/300/2022 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 723D/2023.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 12 decembrie 2023, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru deliberare, Curtea a amânat pronunțarea asupra cauzei în data de 14 decembrie 2023, 23 ianuarie 2024, 14 februarie 2024, 13 martie 2024, 20 martie 2024, 24 aprilie 2024, 3 iunie 2024, 9 iulie 2024, 11 iulie 2024, 17 septembrie 2024, 15 octombrie 2024 și, ulterior, pentru data de 7 noiembrie 2024, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 8 martie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 15.093/300/2022, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 130 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, precum și ale art. 5 alin. (5), art. 21 alin. (3) și ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**. Excepția a fost ridicată, din oficiu, de instanța judecătorească într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva sentinței pronunțate asupra cererii de anulare a unui proces-verbal de constatare a unei contravenții.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, instanța judecătorească, pentru a reține aplicabilitatea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a avut în vedere criteriile dezvoltate în mod

tradițional de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, respectiv calificarea măsurii în litigiu în dreptul intern, natura acesteia, scopul și gradul de severitate al sancțiunii. Apreciază astfel că, față de retragerea definitivă a autorizației de funcționare, indiferent de calificarea în dreptul intern, prin gradul de gravitate și prin caracterul punitiv și descurajant, măsura se aseamănă unei pedepse penale în sensul autonom dezvoltat de Curte. În Hotărârea din 31 octombrie 2017, pronunțată în Cauza *Tanasov împotriva României*, paragrafele 27-28, în care legislația națională impunea confiscarea automată a oricărei sume nedeclarate la controlul vamal, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că, pentru a fi proporțională, orice ingerință trebuie să corespundă gravității încălcării, iar sancțiunea trebuie să corespundă mai degrabă gravității faptei pe care este concepută să o pedepsească. Măsura de confiscare nu a fost aplicată cu rolul de despăgubire pecuniară pentru repararea unui prejudiciu — având în vedere că statul nu a suferit nicio pierdere ca urmare a nedeclarării de către reclamant a argintului, ci a avut un scop disuasiv și punitiv. Nu s-a demonstrat sau argumentat în mod convingător de către Guvern faptul că simpla aplicare a unei amenzi (echivalentul a 750 euro), nu era suficientă pentru a obține efectul disuasiv și punitiv dorit și pentru a preveni viitoare încălcări ale obligației de declarare. În aceste circumstanțe, Curtea concluzionează că măsura confiscării celor două lingouri de argint, care ar fi trebuit să fie declarate, ca sancțiune suplimentară față de amendă, a fost disproporționată, întrucât i-a fost impusă reclamantului o sarcină excesivă. Similar, în Hotărârea din 31 octombrie 2017, pronunțată în 22 octombrie 2019 în Cauza *El Ozair împotriva României*, paragrafele 25-26, Curtea a statuat că măsura de confiscare a avut un scop pur disuasiv și punitiv și, cu toate acestea, nu s-a demonstrat în mod convingător că simpla aplicare a amenzii nu era suficientă pentru a obține efectul disuasiv și punitiv dorit și pentru a preveni viitoare încălcări ale cerinței privind declararea. În aceste circumstanțe, s-a concluzionat că măsura confiscării întregii sume de bani care trebuia să fie declarată, ca sancțiune suplimentară față de amendă, a fost disproporționată.

5. Sintetizând, se poate afirma, pe baza jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, că instanța de judecată investită cu analiza proporționalității unei acuzații în materie penală, în sensul autonom prevăzut de art. 6 din Convenție, este obligată să verifice dacă respectiva sancțiune, indiferent dacă este principală sau complementară, natura sa ne reprezentând relevanță, corespunde gradului de pericol social concret, iar nu doar abstract, al faptei și, totodată, să adapteze respectiva sancțiune la situația personală a contravenientului. Sub acest aspect, în jurisprudența sa în aplicarea art. 6 din Convenție, Curtea europeană a reținut în mod constant că un organ judiciar nu poate fi considerat „instanță” cu deplină jurisdicție dacă nu are competența de a aprecia asupra proporționalității sancțiunii

(hotărârile din 26 septembrie 1995, 24 septembrie 2009, 27 iulie 2006, pronunțate în cauzele *Diennet împotriva Franței*, paragraful 34, *Merigaud împotriva Franței*, paragraful 69, respectiv *Gubler împotriva Franței*, paragraful 26).

6. În același sens este, de altfel, și jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 152 din 6 mai 2020, prin care Curtea a reținut că sancțiunile contravenționale, principale și complementare, au adresabilitate generală și au atât un rol preventiv-educativ, cât și unul represiv și punitiv, reprezentând o formă de constrângere care vizează, în special, patrimoniul făptuitorului. Aplicarea sancțiunilor contravenționale, respectiv sancționarea propriu-zisă a subiectului de drept pentru nesocotirea normelor de drept contravențional, are loc potrivit unor principii, similar sancțiunilor de drept penal. Totodată, prin Decizia nr. 197 din 9 aprilie 2019, paragraful 31, Curtea a reținut că, potrivit principiului proporționalității, toate sancțiunile principale sau complementare aplicate contravenientului trebuie să fie dozate în funcție de gravitatea faptei. Acest principiu își găsește corespondent în dispozițiile art. 5 alin. (5) și (6) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001. Principiul proporționalității este apropiat principiului oportunității, acesta din urmă fiind necesar a fi respectat în aplicarea sancțiunilor contravenționale principale și complementare în vederea atingerii scopului represiv și preventiv al sancțiunii contravenționale. Totodată, Curtea a reținut că aplicarea sancțiunilor contravenționale are loc cu respectarea criteriilor prevăzute de art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, referitoare la limitele sancțiunilor, respectiv proporționalitatea sancțiunii cu gradul de pericol social al faptei, ținându-se seama de împrejurările în care fapta a fost comisă, de modul și mijloacele de săvârșire, scopul urmărit și urmarea produsă, circumstanțele personale ale contravenientului, precum și de celelalte date înscrise în procesul-verbal de constatare și sancționare. Cu alte cuvinte, la stabilirea proporționalității sancțiunii cu gradul de pericol social al faptei, agentul constatat care aplică sancțiunea trebuie să analizeze criteriile generale prevăzute în art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, precum și alte criterii speciale, dacă este cazul. În caz contrar, în măsura în care regula proporționalității este încălcată, instanța va adapta sancțiunea la cerințele prevăzute de lege. Principiul proporționalității, cuprins în art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, își are originea în dispozițiile art. 53 alin. (2) din Constituție și permite restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale numai în măsura în care o astfel de limitare este necesară într-o societate democratică și este proporțională cu situația care a determinat-o. Or, în condițiile în care sancțiunea contravențională, la fel ca cea penală, implică restrângerea unor drepturi sau a unor libertăți, stabilirea și aplicarea unei sancțiuni contravenționale trebuie să se realizeze astfel încât să fie proporționale cu fapta comisă de contravenient. Proporționalitatea se determină, în baza art. 5 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, prin raportare la natura și la gravitatea faptei. Această aplicare proporțională trebuie să vizeze atât sancțiunea principală, cât și sancțiunile complementare, iar o astfel de obligație aparține atât organului constatat, cât și instanței de judecată sesizate cu o plângere contravențională. Totodată, în Decizia nr. 732 din 20 noiembrie 2018, paragraful 27, Curtea Constituțională a reținut că, în virtutea principiului legalității sancțiunilor contravenționale, dar și al liberului acces la justiție, instanța de judecată analizează legalitatea și temeinicia fiecărei sancțiuni contravenționale în parte, trebuind, de asemenea, să analizeze, pentru fiecare dintre aceste sancțiuni, caracterul oportun și proporțional al acesteia. Pe cale de consecință, instanța va putea decide asupra oricărei sancțiuni complementare, doar în acest fel individualizarea

sancțiunilor contravenționale se poate realiza în mod corespunzător, cu respectarea principiului constituțional al rolului justiției, astfel ca niciunul dintre cetățeni să nu fie sancționat în mod injust și nelegal, fiecare sancțiune aplicată de organele statului prin agenții săi trebuind a fi proporțională cu fapta săvârșită.

7. Având în vedere aceste considerente, instanța apreciază, așadar, că dispozițiile art. 130 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 295/2004, precum și ale art. 5 alin. (5), art. 21 alin. (3) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt neconstituționale, raportat la art. 11, 20, 21 și 124 din Constituție, coroborat cu art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

8. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 130 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 10 iunie 2014, care au următorul cuprins:

— Art. 130 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 295/2004: „(2) *Următoarelel contravenții prevăzute la art. 129 li se aplică sancțiuni complementare, după cum urmează: (...)*

d) *retragerea definitivă a autorizației eliberate în condițiile art. 104 alin. (1), pentru contravențiile prevăzute la pct. 51, 43-49 și 51.*”

12. De asemenea, sunt criticate și dispozițiile art. 5 alin. (5), art. 21 alin. (3) și ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, texte de lege care au următorul cuprins:

— Art. 5 alin. (5): „(5) *Sancțiunea stabilită trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite.*”;

— Art. 21 alin. (3): „(3) *Sancțiunea se aplică în limitele prevăzute de actul normativ și trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul-verbal.*”;

— Art. 34 alin. (1): „(1) *Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii*

confiscării. Dispozițiile art. 236¹ și ale art. 405 din Codul de procedură civilă nu sunt aplicabile.”

13. În opinia instanței judecătorești care a invocat excepția de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție și în art. 124 privind înfăptuirea justiției. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 130 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 295/2004, pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 129 pct. 5¹, 43-49 și 51 din lege, armurierilor li se aplică sancțiunea complementară a retragerii definitive a autorizației eliberate în condițiile art. 104 alin. (1) din lege, pentru operațiunile cu arme, piese și muniții, acordată de autoritățile competente pentru fiecare categorie de operațiuni prevăzute de lege. În speță, autorului excepției de neconstituționalitate i-a fost retrasă definitiv autorizația de armurier ca urmare a constatării săvârșirii contravenției prevăzute de art. 129 pct. 43, respectiv pentru nerespectarea obligației prevăzute la art. 106 alin. (1) lit. b) din lege, care prevede comercializarea armelor, componentelor esențiale, încărcătoarelor care pot conține mai mult de 20 de cartușe, în cazul armelor de foc scurte, sau mai mult de 10 cartușe, în cazul armelor de foc cu țeavă lungă, precum și munițiilor *numai către persoanele fizice și juridice autorizate să le procure*. Încărcătoarele a căror capacitate maximă este mai mică sau egală cu 20 de cartușe, în cazul armelor de foc scurte, ori mai mică sau egală cu 10 cartușe, în cazul armelor cu țeavă lungă, pot fi comercializate *numai persoanelor fizice sau juridice autorizate să dețină sau, după caz, să folosească arme pe care pot fi montate*.

15. În fapt, autorizația de cumpărare pe baza căreia a fost comercializată arma viza o armă de tir sportiv neletală cu o viteză a proiectilului la gura țeavii **mai mare de 220 m/s**, încadrată în subcategoria C2 din categoria C — *Arme și muniții neletale supuse autorizării*, prevăzută de anexa la lege, intitulată *Clasificarea armelor*. Arma aleasă de cumpărător și vândută de armurier are o viteză a proiectilului la gura țeavii **mai mică de 220 m/s**, fiind încadrată în subcategoria C3 din categoria C, prevăzută de anexa la lege. Destinația ambelor subcategorii este identică: tir sportiv și colecție. Organul de poliție a considerat că această vânzare s-a realizat către o persoană fizică neautorizată să o procure, a încadrat fapta la prevederile art. 129 pct. 43 din Legea nr. 295/2004, a aplicat sancțiunea principală a avertismentului și, în temeiul art. 130 alin. (2) lit. d) din lege, a aplicat sancțiunea complementară a retragerii definitive a autorizației de armurier.

16. Critica de neconstituționalitate formulată de instanța judecătorească investită cu soluționarea apelului formulat împotriva sentinței pronunțate asupra cererii de anulare a procesului-verbal de constatare a contravenției și aplicare a sancțiunilor vizează lipsa de proporționalitate a sancțiunii contravenționale complementare, care se aplică automat, *ope legis*, dacă este reținută incidența faptelor prevăzute art. 129 pct. 5¹, 43-49 și 51 din lege, indiferent de pericolul social sau gravitatea faptei săvârșite.

17. Curtea reține că regimul contravențiilor prevăzute de Legea nr. 295/2004 este stabilit de dispozițiile art. 132 din lege, potrivit cărora „*Contravențiilor prevăzute la art. 129 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și*

completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu posibilitatea de a achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore jumătate din minimul amenzii”. În materia reglementării regimului juridic al contravențiilor, art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 stabilește cadrul sancționar general, alin. (2) reglementând sancțiunile contravenționale principale, alin. (3), sancțiunile contravenționale complementare, iar alin. (4), posibilitatea impunerii de noi sancțiuni contravenționale principale și complementare prin legi speciale. Toate aceste sancțiuni specifice dreptului contravențional nu au caracter reparator, ci preventiv-educativ și reprezintă o formă de constrângere juridică, vizând, în special, patrimoniul făptuitorului. Aplicarea sancțiunilor contravenționale, respectiv sancționarea propriu-zisă a subiectului de drept pentru nesocotirea normelor de drept contravențional, are loc potrivit unor principii, similar sancțiunilor de drept penal: principiul legalității, principiul proporționalității și principiul unicității aplicării sancțiunilor contravenționale — *non bis in idem* (a se vedea Decizia nr. 197 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 438 din 3 iunie 2019, paragraful 31). Referitor la problema garanțiilor similare dreptului penal în materie contravențională, Curtea a constatat, în acord cu instanța de la Strasbourg (Hotărârea din 30 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza *Greco împotriva României*, paragraful 58), că, deși le este permis statelor să nu sancționeze unele infracțiuni sau/și să le elimine ori să dispună o sancțiune pe cale administrativă mai degrabă decât pe cale penală, autorii comportamentelor considerate contrare legii nu trebuie să se găsească într-o situație defavorabilă pentru simplul fapt că regimul juridic aplicabil în materie contravențională este diferit de cel aplicabil în materie penală.

18. Curtea observă că, potrivit dispozițiilor art. 130 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 295/2004, toate contravențiile săvârșite de armurieri care cad sub incidența art. 129 pct. 5¹, 43-49 și 51 din lege se sancționează *ope legis* cu retragerea definitivă a autorizației de funcționare a activității de armurier. În consecință, în lipsa reglementării în cuprinsul actului normativ special a unor criterii de individualizare administrativă și judiciară, măsura sancțiunii complementare urmează a fi aplicată de drept oricărei abateri de la normele privind activitatea de armurier, indiferent de gravitatea sau de pericolul social al faptei. Curtea constată că toate consecințele care derivă din constatarea faptei contravenționale nu reprezintă altceva decât efecte juridice inerente faptei săvârșite pe care legea contravențională le consacră în domeniul ei specific de incidență, legiuitorul, în limitele marjei de apreciere de care se bucură, fiind liber să impună reguli privind statutul juridic al armurierilor, inclusiv să modifice, să completeze sau să abroge condiții ce țin de dobândirea/pierderea calității de armurier.

19. Cu privire la critica de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 5 alin. (5), art. 21 alin. (3) și ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, Curtea reține jurisprudența sa constantă prin care a constatat constituționalitatea acestor norme (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 732 din 20 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 din 6 martie 2019, sau Decizia nr. 37 din 16 februarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 429 din 17 mai 2023). De altfel, tocmai aceste norme, care reprezintă dreptul comun în materia regimului juridic al contravențiilor, consacră principiile legalității și proporționalității sancțiunii contravenționale, în deplin acord cu prevederile constituționale invocate de autorul excepției de neconstituționalitate.

20. Pentru toate aceste motive, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de instanța judecătorească în Dosarul nr. 15.093/300/2022 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 130 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, precum și ale art. 5 alin. (5), art. 21 alin. (3) și ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 noiembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea
și funcționarea Curții Constituționale, semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Pentru magistrat-asistent-șef,

Mihaela Senia Costinescu,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea
și funcționarea Curții Constituționale, semnează
prim-magistrat-asistent,

Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 239

din 29 aprilie 2025

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. (1) din Legea nr. 161/2003
privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice,
a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Ioana-Codruța Dărbângă.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Doru Novăcescu în Dosarul nr. 2.127/115/2020 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.517D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, potrivit căreia prevederile legale criticate dau expresie principiilor imparțialității, integrității, transparenței deciziei și supremației interesului public, care stau la baza prevenirii conflictului de interese în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, fără să încalce normele constituționale invocate.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 22 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.127/115/2020, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea**

demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției. Excepția a fost ridicată Doru Novăcescu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unui raport de evaluare emis de Agenția Națională de Integritate prin care s-a constatat nerespectarea regimului juridic al incompatibilităților.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate au un caracter echivoc, nefiind corelate cu dispozițiile art. 88 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, care prevăd în mod expres situațiile de incompatibilitate în care se pot afla consilierii locali, și nici cu cele din art. 25 alin. (1) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, și încalcă dispozițiile art. 135 din Constituție referitoare la libertatea comerțului și accesul liber la activități economice.

6. Astfel, se arată că art. 90 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 nu este clar și creează disfuncționalități în aplicare, întrucât nu precizează cu claritate dacă situația de incompatibilitate intervine atunci când consilierii locali dețin calitatea de asociat/acționar/administrator la orice societate cu capital privat sau numai la societățile de interes local înființate sau aflate sub autoritatea consiliului local, care pot avea capital integral al unității administrativ-teritoriale sau capital mixt, adică public și privat. De asemenea, nu este clar dacă art. 90 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 se aplică în cazul persoanelor care dețin dubla calitate de consilier local și acționar/asociat/administrator la societățile private și care încheie orice contracte de prestări servicii cu autoritățile administrației publice locale din care fac parte, prin sistem electronic, fără ca încheierea contractelor să implice vreo participare a acestor persoane.

7. Autorul excepției consideră că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, în măsura în care se interpretează că stabilesc incompatibilitatea calității de consilier local cu cea de acționar/asociat/administrator la societățile comerciale private, precum și interdicția aplicată persoanelor care dublează aceste calități de a încheia contracte de prestări servicii cu autoritățile administrației publice locale, indiferent de modalitatea de atribuire și încheiere a acestor contracte și chiar dacă atribuirea/încheierea nu este determinată în vreun fel de aceste persoane.

8. **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 90 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, care au următorul cuprins: „*Consilierii locali și consilierii județeni care au funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor ori alte funcții de conducere, precum și calitatea de acționar sau asociat la societățile comerciale cu capital privat sau cu capital majoritar de stat ori cu capital al unei unități administrativ-teritoriale nu pot încheia contracte comerciale de prestări de servicii, de executare de lucrări, de furnizare de produse sau contracte de asociere cu autoritățile administrației publice locale din care fac parte, cu instituțiile sau regiile autonome de interes local aflate în subordinea ori sub autoritatea consiliului local sau județean respectiv ori cu societățile comerciale înființate de consiliile locale sau consiliile județene respective.*”

13. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, art. 45 privind libertatea economică și art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) privind economia.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 90 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 au mai format obiect al controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici, în esență, similare, iar Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 165 din 4 aprilie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 10 iulie 2023, Decizia nr. 597 din 30 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1087 din 15 noiembrie 2021, Decizia nr. 76 din 18 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 481 din 5 iunie 2020, Decizia nr. 659 din 17 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 30 octombrie 2019, Decizia nr. 774 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 16 martie 2017, sau Decizia nr. 305 din 13 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 19 iulie 2013).

15. Curtea a reținut că incompatibilitatea consilierilor locali și județeni care au funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor ori alte funcții de conducere, precum și calitatea de acționar sau asociat la societățile comerciale cu capital privat sau cu capital majoritar de stat ori cu capital al unei unități administrativ-teritoriale de a încheia contracte comerciale de prestări de servicii, de executare de lucrări, de furnizare de produse sau contracte de asociere cu autoritățile administrației publice locale din care fac parte, cu instituțiile sau regiile autonome de interes local aflate în subordinea ori sub autoritatea consiliului local sau județean respectiv ori cu societățile comerciale înființate de consiliile locale sau consiliile județene respective a fost instituită de legiuitor ținând cont de necesitatea prevenirii conflictelor de interese ale aleșilor locali. Astfel, prevederile de lege criticate dau expresie principiilor care stau la baza acestei prevenirii, și anume: imparțialitatea, integritatea, transparența deciziei și supremația interesului public.

16. Analizând conformitatea prevederilor deduse controlului de constituționalitate cu dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a statuat că dispozițiile art. 90 alin. (1) din Legea

nr. 161/2003 sunt norme clare, previzibile și care stabilesc precis conduita aleșilor locali.

17. Cu privire la implicarea unei persoane care îndeplinește o funcție publică într-o activitate cu profil comercial sau economic, Curtea a reținut că, potrivit art. 45 din Constituție, libertatea economică se exercită „în condițiile legii”. Accesul liber la o activitate economică nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor (a se vedea, spre exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 162 din 8 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 19 aprilie 2011).

18. În aceste condiții, Curtea a constatat că stabilirea cazului de incompatibilitate prin prevederile de lege criticate reprezintă o garanție de natură să confere o autoritate morală de necontestat persoanelor care au calitatea de consilieri locali și consilieri județeni, prin asigurarea imparțialității, protejarea interesului social și evitarea conflictului de interese (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 304 din 13 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 449 din 22 iulie 2013). În consecință, incompatibilitatea reglementată de textul de lege criticat vizând cerințele de interes general referitoare la buna administrare a banilor publici prin intermediul reprezentanților autorităților administrației publice locale nu are ca efect îngrădirea libertății economice. De asemenea, activitatea aleșilor locali trebuie să se circumscrie regulilor pe care legiuitorul le-a edictat în vederea creării cadrului legal privind exercitarea activităților economice (a se vedea Decizia nr. 76 din 18 februarie 2020, precitată, paragraful 17).

19. Distinct, în ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor art. 135 din Constituție, Curtea reține că stabilirea unei incompatibilități în cazul consilierilor locali și județeni nu reprezintă prin ea însăși o nesocotire a principiilor economiei de piață, statuate de normele fundamentale antereferte. Funcționarea economiei de piață și aplicarea principiilor care îi

sunt proprii nu exclud, ci, dimpotrivă, presupun stabilirea și respectarea anumitor reguli de natură să îi protejeze pe toți participanții la circuitul economic, precum și viața cetățenilor.

20. În aceste condiții, de confirmare a constituționalității dispozițiilor legale criticate prin raportare la normele fundamentale mai sus arătate, Curtea a precizat că stabilirea în concret a stării de incompatibilitate a alesului local revine instanței judecătorești, care, cu prilejul soluționării acțiunii formulate împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, analizează particularitățile fiecărei spețe, în lumina dispozițiilor legale cu incidență în materie, astfel încât soluția dispusă să corespundă scopului legii de asigurare a imparțialității, protejare a interesului social și evitarea a conflictului de interese (a se vedea, exemplificativ, Decizia nr. 167 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 12 iunie 2015, paragraful 27, Decizia nr. 114 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 369 din 13 mai 2016, paragraful 21, Decizia nr. 472 din 12 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 896 din 24 octombrie 2018, paragraful 24, sau Decizia nr. 659 din 17 octombrie 2019, precitată, paragraful 14). Prin urmare, revine instanței de judecată competente ca, prin administrarea probatorului în cauză, să stabilească în mod definitiv răspunderea juridică a fiecărei persoane în cauză, fără ca dispozițiile de lege criticate să impună judecătorului o anumită soluție în acest sens.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în deciziile precitate își mențin în mod corespunzător valabilitatea și în cauza analizată.

22. Curtea precizează că invocarea, în susținerea criticilor de neconstituționalitate, a dispozițiilor art. 88 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 și ale art. 25 alin. (1) din Legea nr. 176/2010 vizează, în esență, aspecte referitoare la interpretarea și aplicarea legii, a căror soluționare excedează controlului de constituționalitate.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Doru Novăcescu în Dosarul nr. 2.127/115/2020 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 90 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 aprilie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă

coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992

privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 298

din 29 mai 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) și ale art. 258 alin. (1) și (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliora	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) și ale art. 258 alin. (1) și (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, excepție ridicată de Cristian Heuberger în Dosarul nr. 3.524/100/2017 al Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 10D/2021.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 15 mai 2025, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, pentru o mai bună studiere a problemelor ce au format obiectul dezbaterii, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 29 mai 2025, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 26 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 3.524/100/2017, **Tribunalul Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) și ale art. 258 alin. (1) și (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Cristian Heuberger într-o cauză având ca obiect soluținarea cererii de invalidare a rezultatelor obținute de autorul excepției de neconstituționalitate la concursul pentru ocuparea funcției vacante de director al unui colegiu național, de anulare a deciziei emise de inspectoratul școlar județean privind numirea acestuia în funcția de director general al colegiului național și de obligare a inspectoratului școlar județean să valideze rezultatul obținut de reclamant și să îl numească în funcția de director al colegiului național.

4. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că, potrivit dispozițiilor art. 10 din Legea educației naționale nr. 1/2011, învățământul este serviciu de interes public. Or, având în vedere că profesorii preuniversitari servesc învățământului, aceștia sunt considerați funcționari publici, statutului acestora fiindu-le, prin urmare, aplicabile dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, potrivit cărora statutul funcționarilor publici se reglementează numai prin lege organică.

5. În acest sens se arată că jurisprudența Curții Constituționale statuează că statutul juridic al unei categorii de personal este reprezentat de dispozițiile de lege referitoare la

încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă în care se află respectiva categorie. Or, posturile de conducere se referă la modul de executare a raporturilor de serviciu, implicând o modificare a acestor raporturi. Aspectele privind ocuparea posturilor de conducere din învățământ țin, în mod evident, de cariera cadrului didactic și presupun o modificare atât a atribuțiilor (a felului muncii), cât și a salarizării.

6. Referitor la statutul profesorului preuniversitar, se arată că acesta este subiect al unui raport de serviciu, raport care ia naștere, se execută și încetează în condiții speciale și, de aceea, aspecte esențiale ce vizează elemente ale raportului de serviciu se referă în mod intrinsec la statutul profesorului, statut care trebuie reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, respectiv prin Legea nr. 1/2011, lege specială în sensul art. 1 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.

7. Or, dispozițiile legale criticate nu numai că nu reglementează procedura ocupării posturilor de conducere ale cadrelor didactice preuniversitare, ci, mai mult, deleagă reglementarea acestor aspecte importante ministrului de resort, care este abilitat să adopte ordine prin care poate stabili metodologia de organizare și desfășurare a concursurilor/examenelor în vederea ocupării posturilor vacante, precum și pentru ocuparea funcțiilor de conducere, respectiv director și director adjunct. Întrucât, însă, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, statutul funcționarilor publici se reglementează prin lege organică și ținând cont de faptul că aspectele esențiale privind ocuparea posturilor de conducere vizează o modificare a raporturilor de serviciu, aceste aspecte esențiale, cum sunt, spre exemplu, condițiile generale de participare la examen/concurs, condițiile de vechime necesară participării la examen/concurs, tipul probelor de examen/concurs, condițiile în care candidații sunt declarați „admiși” și posibilitatea de contestare, trebuie reglementate prin lege organică, urmând ca regulile specifice procedurii de ocupare a funcțiilor de conducere să fie, mai apoi, explicate și detaliate prin ordin al ministrului de resort. În consecință, prevederile de lege criticate care instituie reglementarea acestor aspecte prin acte administrative contravin dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție.

8. Trimiterea făcută de dispozițiile criticate la o normă cu forță juridică inferioară în raport cu o lege organică, în condițiile în care respectiva metodologie ar trebui să aibă doar un rol tehnic, organizatoric și de punere în aplicare a legii, nu face decât să adauge la lege, mai cu seamă în condițiile în care conținutul concret al normelor cuprinse în metodologie — invocate de către reclamant în motivarea în drept a cererii deduse judecătii — nu se regăsesc reglementate astfel în cuprinsul Legii nr. 1/2011.

9. Așadar, soluția legislativă prevăzută de textele criticate contravine normelor de tehnică legislativă de vreme ce, potrivit art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă, trebuind astfel să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise, fără ca prin acestea să poată fi completată legea, astfel cum s-a procedat prin

Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.969/2017 pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcțiilor de director și director adjunct din unitățile de învățământ preuniversitar.

10. Dispozițiile de lege criticate au condus la situația în care aspecte esențiale care vizează organizarea și desfășurarea concursurilor privind ocuparea funcțiilor de conducere din unitățile de învățământ să fie reglementate prin diferite ordine de ministru și astfel, normele cuprinse în metodologie, aprobate prin ordin al ministrului, nu au fost previzibile, accesibile și nici opozabile, delegarea de atribuții pentru a stabili aceste norme unui membru al Guvernului prin emiterea unor acte administrative cu caracter infralegal determinând o stare de incertitudine juridică. Prin urmare, dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 1 alin. (4) din Constituție privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat (prin delegarea în fapt a unei competențe ce aparține în exclusivitate puterii legislative către un membru al Guvernului), precum și celor ale art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta referitoare la previzibilitatea legii.

11. În final, se invocă deciziile Curții Constituționale nr. 637 din 13 octombrie 2015, nr. 803 din 24 noiembrie 2015 și nr. 172 din 24 martie 2016.

12. **Tribunalul Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** nu și-a exprimat opinia asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 257 alin. (2) și ale art. 258 alin. (1) și (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, având următorul conținut:

— Art. 257 alin. (2): „*Ocuparea funcțiilor de director și de director adjunct se realizează prin concurs național, coordonat de către Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, organizat prin inspectoratele școlare, conform unei metodologii elaborate de către Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice și adoptate prin ordin al ministrului.*”

— Art. 258 alin. (1) și (2): „(1) *Inspectoratul școlar numește comisia de concurs pentru ocuparea funcției de director, respectiv de director adjunct al unității de învățământ preuniversitar, unității conexe a învățământului preuniversitar, unității de învățământ pentru activități extrașcolare. Comisia de concurs pentru ocuparea funcției de director/director adjunct se stabilește conform metodologiei aprobate prin ordin al ministrului educației naționale și cercetării științifice. La concursul pentru ocuparea funcției de director/director adjunct participă de drept reprezentanți ai organizațiilor sindicale reprezentative la nivel*

de sector de activitate învățământ preuniversitar și un reprezentant al părinților, cu statut de observatori.

(2) *Metodologia de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea funcției de director și de director adjunct se stabilește prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.*”

17. Ulterior sesizării Curții Constituționale, dispozițiile criticate din Legea nr. 1/2011 (care fac parte din capitolul I — *Statutul personalului didactic din învățământul preuniversitar* al titlului IV) au fost abrogate prin Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 613 din 5 iulie 2023. Având însă în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a statuat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, instanța de contencios constituțional se va pronunța asupra dispozițiilor de lege indicate de autorul excepției, care sunt aplicabile în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate.

18. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, art. 1 alin. (5) privind obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și art. 73 alin. (3) lit. j) privind reglementarea numai prin lege organică a statutului funcționarilor publici.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile criticate fac parte din secțiunea a 5-a: *Funcțiile de conducere, de îndrumare și de control* din capitolul I — *Statutul personalului didactic din învățământul preuniversitar* al titlului IV: *Statutul personalului didactic* al Legii nr. 1/2011 și prevăd că ocuparea funcțiilor de director și de director adjunct se realizează prin concurs național, iar metodologia de organizare și desfășurare a concursului se stabilește prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

20. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că aspecte esențiale care vizează organizarea și desfășurarea concursurilor privind ocuparea funcțiilor de conducere din unitățile de învățământ trebuie să fie reglementate prin lege, iar nu prin diferite ordine de ministru, având în vedere că profesorii preuniversitari servesc învățământului, fiind considerați funcționari publici, iar, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, statutul funcționarilor publici se reglementează numai prin lege organică.

21. Referitor la susținerea potrivit căreia profesorii preuniversitari sunt considerați funcționari publici, statutului acestora fiindu-le aplicabile dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, Curtea constată netemeinicia acesteia. Astfel, este adevărat că, potrivit Deciziei nr. 8 din 15 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 25 aprilie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, profesorul din învățământul preuniversitar de stat are calitatea de funcționar public în accepțiunea dispozițiilor art. 175 alin. (1) lit. b) teza a II-a din Codul penal, potrivit căruia: „*Funcționar public, în sensul legii penale, este persoana care, cu titlu permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație: (...) b) exercită (...) o funcție publică de orice natură;*”. Însă, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a stabilit că legiuitorul a urmărit, prin modul de reglementare a ipotezei prevăzute la art. 175

alin. (1) lit. b) teza a II-a din Codul penal, folosirea sintagmei „funcție publică de orice natură” cu scopul eliminării oricărei suprapunerii cu noțiunea de „funcție publică” în accepțiunea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilind sfera persoanelor care au calitatea de funcționar public în sensul legii penale și rolul de a nu restrânge categoria funcționarilor publici prevăzută în art. 175 alin. (1) lit. b) teza a II-a din Codul penal la categoria funcționarilor publici prevăzută în Legea nr. 188/1999.

22. De asemenea, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în Decizia nr. 26 din 3 decembrie 2014, a interpretat sintagma „funcție publică de orice natură” în sensul art. 175 alin. (1) lit. b) din Codul penal ca definind „o categorie mai largă decât funcția publică, așa cum este înțeleasă în dreptul administrativ, iar noțiunea de «funcționar public» este mai cuprinzătoare decât cea la care se referă art. 2 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare”, invocând și Decizia nr. 2 din 15 ianuarie 2014 a Curții Constituționale, referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 5 și art. II pct. 3 din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative și a articolului unic din Legea pentru modificarea art. 253¹ din Codul penal.

23. Așadar, faptul că profesorul din învățământul preuniversitar de stat are calitatea de funcționar public în accepțiunea dispozițiilor art. 175 alin. (1) lit. b) teza a II-a din Codul penal nu conduce la concluzia că acesta este funcționar public în sensul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019 (care a abrogat și a înlocuit Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici). În același sens sunt dispozițiile art. 382 lit. d) — cu denumirea marginală „Categorii de personal bugetar cărora nu li se aplică prevederile privind funcționarii publici” — din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, potrivit căreia prevederile titlului II din aceasta (*Statutul funcționarilor publici*) „nu se aplică cadrelor didactice și altor categorii de personal din unitățile și instituțiile de învățământ”.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cristian Heuberger în Dosarul nr. 3.524/100/2017 al Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 257 alin. (2) și ale art. 258 alin. (1) și (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 mai 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea

și funcționarea Curții Constituționale,

semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

24. Prin urmare, profesorii preuniversitari nu au statut de funcționar public în accepțiunea Codului administrativ (reglementarea-cadru privind statutul funcționarilor publici).

25. Cât privește jurisprudența Curții Constituționale invocată de autorul excepției de neconstituționalitate, respectiv Decizia nr. 637 din 13 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015, Decizia nr. 803 din 24 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 18 ianuarie 2016, și Decizia nr. 172 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 25 aprilie 2016, se reține că prin aceste decizii Curtea a constatat că statutul juridic al unei categorii de personal este reprezentat de dispozițiile de lege referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă în care se află respectiva categorie. Prin Decizia nr. 172 din 24 martie 2016, Curtea a statuat că aspectele esențiale privind ocuparea posturilor de conducere vizează o modificare a raporturilor de muncă, aceste aspecte esențiale, cum sunt, spre exemplu, condițiile generale de participare la examen/concurs, condițiile de vechime necesară participării la examen/concurs, tipul probelor de examen/concurs, condițiile în care candidații sunt declarați „admiși” și posibilitatea de contestare, trebuie reglementate prin lege organică, urmând ca regulile specifice procedurii de ocupare a funcțiilor de conducere să fie explicate și detaliate prin ordin al ministrului de resort. Prin urmare, Curtea a constatat că prevederile de lege criticate care instituie reglementarea acestor aspecte prin acte administrative contravin dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, precum și prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) din Constituție referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat (prin delegarea unei competențe ce aparține în exclusivitate legiuitorului către un membru al Guvernului) și celor ale art. 1 alin. (5), în componenta sa referitoare la previzibilitatea legii.

26. Or, aceste considerente nu se pot aplica *mutatis mutandis* în cauza de față, referitoare la normele privind ocuparea posturilor de conducere de către personalul didactic, deoarece această categorie de personal nu are statut de funcționar public, astfel că dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție nu sunt aplicabile și, în consecință, nu se poate reține nici încălcarea prevederilor art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL
ECONOMIEI,
DIGITALIZĂRII,
ANTREPRENORIALULUI
ȘI TURISMULUI
Nr. 1.945
din 15 septembrie 2025

MINISTERUL
FINANTELOR
Nr. 1.655
din 8 octombrie 2025

MINISTERUL MUNCII,
FAMILIEI,
TINERETULUI
ȘI SOLIDARITĂȚII
SOCIALE
Nr. 2.016
din 16 septembrie 2025

ORDIN

**privind aprobarea bugetului de venituri
și cheltuieli pe anul 2025**

**pentru Societatea Metrom — S.A. — filiala Companiei
Naționale ROMARM — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului
Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului**

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 189/2025 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 14 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2025 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale,

**ministrul economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului,
ministrul finanțelor și ministrul muncii, familiei, tineretului și solidarității
sociale** emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2025 pentru Societatea Metrom — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul economiei,
digitalizării,
antreprenoriatului
și turismului,
Laurențiu Viorel Gîdei,
secretar de stat

Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

p. Ministrul muncii,
familiei, tineretului
și solidarității
sociale,
Gabriela-Andreea Nica,
secretar general

MINISTERUL ECONOMIEI, DIGITALIZĂRII, ANTREPRENORIALITĂȚII ȘI TURISMULUI
Societatea Metrom — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A.
Str. Carpaților nr. 60, Brașov
Cod unic de înregistrare RO 14531223

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI pe anul 2025

		mii lei	
	INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2025
0	1	2	3
4			
I.	VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	7.045
1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	6.948
a)	subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
b)	transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
2	Venituri financiare	5	97
II	CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	17.293
1	Cheltuieli de exploatare (Rd.7=Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18), din care:	7	16.876
A.	cheltuieli cu bunuri si servicii	8	4.370
B.	cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	9	549
C.	cheltuieli cu personalul (Rd.10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17), din care:	10	6.657
C0	Cheltuieli de natură salarială(Rd.11=Rd.12+Rd.13)	11	4.904
C1	ch. cu salariile	12	4.842
C2	bonusuri	13	62
C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	1.490
	cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	15	
C4	Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	16	147
C5	cheltuieli cu contributiile datorate de angajator	17	116
D.	alte cheltuieli de exploatare	18	5.300
2	Cheltuieli financiare	19	417
III	REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)(Rd.20=Rd.1-Rd.6)	20	-10.248
IV	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	0
2	IMPOZIT PE PROFIT AMÂNAT	22	
3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMÂNAT	23	
4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	24	
5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	
V	PROFITUL /PIERDEREA NETĂ A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd.26=Rd.20-RD.21-RD.22+Rd.23-Rd.24-RD.25), din care:	26	-10.248
1	Rezerve legale	27	
2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	
3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	
4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	
5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	
6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29,30,31 (Rd.32=Rd.26-(Rd.27 la Rd.31))>=0	32	
7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	
8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende cuvenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	
a)	- dividende cuvenite bugetului de stat	35	
b)	- dividende cuvenite bugetului local	36	
c)	- dividende cuvenite altor acționari	37	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2025
0	1	2	3	4
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	
	a)	cheltuieli materiale	41	
	b)	cheltuieli cu salariile	42	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	44	
	e)	alte cheltuieli	45	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	18.447
	1	Alocații de la buget	47	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	18.447
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	91
	2	Nr.mediu de salariați total	51	91
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	52	5.604
	4	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala, recalculat conform Legii anuale a bugetului de stat **)	53	5.604
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	97
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf.Legii anuale a bugetului de stat (mii lei/persoană)	55	97
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	56	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.57=Rd.6/Rd.1)x1000	57	2.454,6
	9	Plăți restante	58	116.000
	10	Creanțe restante	59	120

*) Rd.52 = Rd.151 din Anexa de fundamentare nr.2

**) Rd.53 = Rd.152 din Anexa de fundamentare nr.2

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă

**privind rata dobânzii plătite la rezervele minime
obligatorii constituite în lei începând cu perioada de aplicare
24 septembrie-23 octombrie 2025**

Având în vedere dispozițiile art. 5 și ale art. 8 alin. (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 9 alin. (1), (2), (4) și (5) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 5/2024 privind regimul rezervelor minime obligatorii, în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Articol unic. — Începând cu perioada de aplicare 24 septembrie-23 octombrie 2025 rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în lei este de 0,83% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 10 octombrie 2025.
Nr. 31.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă
privind rata dobânzii plătite la rezervele minime
obligatorii constituite în euro începând cu perioada de aplicare
24 septembrie-23 octombrie 2025

Având în vedere dispozițiile art. 5 și ale art. 8 alin. (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,
în aplicarea prevederilor art. 9 alin. (1), (2), (4) și (5) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 5/2024 privind regimul rezervelor minime obligatorii,
în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Articol unic. — Începând cu perioada de aplicare 24 septembrie-23 octombrie 2025 rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în euro este de 0,18% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 10 octombrie 2025.
Nr. 32.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

